
vonnis

RECHTBANK GELDERLAND

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats Apeldoorn

zaakgegevens 2487922 CV EXPL 13-5678

grosse aan: mr. Heijlaerts

afschrift aan: Van de Pol

verzonden d.d.: 15 OKT. 2014

vonnis van de kantonrechter van 15 oktober 2014

in de zaak van

de stichting Stichting Sociaal Fonds Taxi,
gevestigd te Culemborg,
eisende partij,
gemachtigde: mr. M.W.M. Heijlaerts,

tegen

**de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
Automobielbedrijf P. van de Pol B.V,**
gevestigd te Nunspeet,
gedaagde partij,
procederend bij haar directeur, P. van de Pol.

Partijen worden hierna SFT en Van de Pol genoemd.

1. Het procesverloop

Het verloop blijkt uit:

- het tussenvonnis van 5 februari 2014, waarin een comparitie van partijen is gelast. De comparitie is gehouden op 10 maart 2014. Hiervan is door de griffier aantekening gehouden.
- de akte uitlaten tevens vermindering van eis van de zijde van SFT
- de reactie na comparitie van Van de Pol

Hierna is vonnis gevraagd.

2. De verdere beoordeling

2.1. Na uitvoerig overleg tussen partijen heeft SFT haar vordering gewijzigd. Thans vordert zij dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, Van de Pol zal veroordelen:

1. tot naleving van de CAO Taxivervoer en de CAO Taxivervoer Sociaal Fonds Taxi (hierna: de cao's) en meer precies tot het verrichten van de looncorrectie op basis van het door Van de Pol verstrekte overzicht d.d. 10 april 2014, met dien verstande dat:

- a. de woon-werkverkeer aftrek niet toegestaan is bij Hiemstra en voor het overige alleen voor zover uit een getekende verklaring van de werknemer blijkt dat dit in onderling overleg is gebeurd,
- b. een maandelijks tekort niet mag worden verrekend met een volgende betalingsperiode en/of vooruitbetaalde vakantietoeslag,
- c. het CAO-uurloon van Van Zalk in 2011 en 2012 respectievelijk € 10,95 en € 11,78 bedraagt.

De hieruit voortvloeiende looncorrecties dienen met een toeslag van 10% te worden nabetaald en onderbouwd met de door SFT gevraagde documenten, een en ander op straffe van een dwangsom van € 250,- per dag.

2. tot betaling aan SFT van de forfaitaire schadevergoeding van € 8.160,57, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover vanaf 22 oktober 2013 tot de dag van algehele voldoening,
3. tot betaling van € 1.266,89 aan buitengerechtelijke kosten, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 22 oktober 2013 tot de dag van algehele voldoening,
4. in de proceskosten.

2.2. Tussen partijen is niet in discussie dat SFT (onder meer) tot taak heeft het controleren van de naleving van de cao's door werkgevers zoals Van de Pol. Hierbij is in de toepasselijke regelgeving een verplichting gelegd op de werkgever om aan te tonen dat de cao's worden nageleefd. Daartoe heeft SFT het recht informatie op te vragen bij de werkgevers. Indien deze niet binnen tijdig de gegevens verstrekken, is een forfaitaire schadevergoeding verschuldigd.

2.3. Centraal staat allereerst de vraag of Van de Pol afdoende heeft aangetoond dat door haar de cao's worden nageleefd en vervolgens de vraag of Van de Pol een forfaitaire schadevergoeding aan SFT verschuldigd is, alsmede de hoogte daarvan. Ten aanzien van de eerste vraag stelt Van de Pol dat de werknemers, gezien over het hele jaar 2011, 2012 en 2013 meer hebben ontvangen dan het volgens de cao's minimaal verschuldigde. Voor een nabetaaling is dan ook geen aanleiding. Ook de door SFT genoemde werknemers Van Zalk en Hiemstra hebben meer ontvangen dan het minimum. Ten aanzien van Van Zalk is er discussie geweest tussen partijen over de inschaling naar aanleiding van het aantal ervaringsjaren, maar in de e-mail van SFT van 14 april 2014 heeft SFT zich met de door Van de Pol gehanteerde berekening akkoord verklaard, aldus steeds Van de Pol.

2.4. De stelling van SFT dat het uurloon van Van Zalk onjuist is opgenomen door Van de Pol en om die reden aangepast dient te worden kan zonder verdere onderbouwing, die ontbreekt, niet worden gevolgd. Uit de door partijen overgelegde nadere stukken wordt inzichtelijk dat zij van mening verschillen over de vraag welk uurloon Van Zalk toekomt, omdat zij van mening verschillen over de aan Van Zalk toe te rekenen ervaringsjaren. Vast staat dat Van de Pol haar een loon van € 10,71 inclusief verlof heeft uitbetaald. SFT heeft, al in de brief van 19 juli 2012 (die ten onrechte is gedateerd als 19 juli 2011), aan Van de Pol kenbaar gemaakt van mening te zijn dat aan Van Zalk over 2011 een uurloon inclusief verlof toekomt van € 10,95, uitgaande van een inschaling in trede 4 en over 2012 een uurloon van € 11,78, uitgaande van trede 5. In de laatste stukken van 2014 is dat nog steeds het standpunt van SFT, maar een onderbouwing waarom dit de juiste inschaling is ontbreekt. Ook heeft Van de Pol terecht aangevoerd dat SFT in haar brief van 14 april 2014 heeft erkend dat een

en ander feitelijk geen verschil maakt, in verband met de woon-werkaf trek. SFT dringt daarin wel aan op een wijziging van het uurloon.

Nu niet voldoende is onderbouwd dat sprake is van een onjuiste toepassing van de cao's ten aanzien van Van Zalk zal de daarop gerichte vordering niet worden toegewezen.

2.5. De aftrek voor woon-werkverkeer is, zoals SFT stelt en Van de Pol niet betwist, onder de cao's alleen toegestaan indien daarover overleg is geweest met de betrokken werknemer. SFT verlangt terecht van Van de Pol een stuk waaruit blijkt dat dit overleg heeft plaatsgevonden. Van de Pol heeft, in elk geval voor Hiemstra, een dergelijke verklaring niet overgelegd. De daartoe strekkende vordering van SFT kan toegewezen worden.

2.6. SFT stelt voorts dat de werkgever een voorkomend maandelijks tekort niet mag verrekenen met een volgende betaalperiode en/of een vooruitbetaalde vakantietoeslag. Waar zich dat wel heeft voorgedaan, volgens SFT bij Hiemstra, dient daarom een correctie en nabetaling te volgen. Van de Pol heeft hierover slechts gesteld dat de werknemers, waaronder Hiemstra, gezien over de totale periode van 2011 tot en met 2013 meer hebben ontvangen dan hetgeen volgens de cao's minimaal verschuldigd is, zodat een eventuele verrekening geen nadelige gevolgen heeft gehad. Deze redenering kan niet worden gevolgd. Naleving van de cao's betekent ook naleving per betaalperiode. Het is niet aan de werkgever om te bepalen op welk moment welk deel van het aan de werknemer toekomende loon al dan niet wordt uitgekeerd. SFT vordert terecht een herstel en nabetaling in die gevallen waarin een en ander niet correct is uitgevoerd.

2.7. De door SFT gevorderde forfaitaire schadevergoeding is, blijkens het toepasselijke controlereglement, door de werkgever verschuldigd indien deze gedurende meer dan 14 dagen nalatig blijft de door SFT verzochte gegevens met betrekking tot wijze waarop de werkgever de cao's naleeft te verstrekken. Het enkele feit van niet (juist) verstrekken is daarvoor voldoende, dus de verschuldigdheid staat los van de reden van het niet verstrekken. Vast staat dat SFT al sinds eind 2011 tracht de gegevens van Van de Pol inzichtelijk en controleerbaar verstrekt te krijgen. Hoewel zich tussen partijen enkele communicatieproblemen hebben voorgedaan door niet ontvangen correspondentie, kan worden vastgesteld dat Van de Pol ook op de wel ontvangen brieven (waaronder die van 24 oktober 2012 en 23 januari 2013) niet steeds adequaat heeft gereageerd. Nu in de brief van 23 januari 2013 de aanspraak op de forfaitaire schadevergoeding wordt aangezegd, had het op de weg van Van de Pol gelegen na te gaan welke informatie door SFT nog gewenst werd. De veronderstelling dat de door Van de Pol eerder gezonden brief van 15 januari 2013 afdoende was geweest komt voor risico van Van de Pol.

2.8. Blijkens de toepasselijke regelgeving is het aan (het beleid van) SFT om te bepalen of in een geval waarin een forfaitaire schadevergoeding verschuldigd is, al dan niet af te zien van inning of de hoogte te matigen. SFT heeft in dit geval aanleiding gezien de aanvankelijk gevorderde schadevergoeding te matigen tot 25% daarvan, nu de door Van de Pol uit te voeren looncorrectie door SFT wordt ingeschat op 'een paar honderd euro'. SFT heeft bij de mate van aanpassing mee laten wegen dat Van de Pol eerst na een lange procedure de gevraagde informatie heeft verschaft en overigens nog steeds niet is overgegaan tot volledig juiste nakoming van de cao's.

2.9. Zoals aangegeven betreft het een discretionaire bevoegdheid van SFT om, in het geval een forfaitaire schadevergoeding verschuldigd is, (gedeeltelijk) af te zien van invordering. De wijze waarop SFT met deze bevoegdheid om gaat leent zich slechts voor marginale toetsing in deze procedure. SFT heeft kennelijk daarbij in acht genomen de ook in de regelgeving (artikel 9, derde lid, van bijlage I van het toepasselijke reglement) genoemde omstandigheden: aard, omvang en duur van de niet-naleving en de betrokken loonsom. Gelet

op de hier door SFT gehanteerde uitgangspunten en argumenten kan de beslissing van SFT deze toetsing doorstaan.

2.10 De gevorderde buitengerechtelijke incassokosten zijn toewijsbaar tot het bedrag van € 825,-, gelet op de toe te wijzen hoofdsom. Van de Pol zal als de overwegend in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten, die aan de zijde van SFT tot op heden worden vastgesteld op € 896,00 vast recht, € 99,82 exploitkosten en € 750,00 salaris van de gemachtigde.

3. Beslissing

De kantonrechter:

3.1. veroordeelt Van de Pol tot naleving van de cao's en meer precies tot het - binnen veertien dagen na betekening van het vonnis - verrichten van de looncorrectie op basis van het door Van de Pol verstrekt overzicht d.d. 10 april 2014, met dien verstande dat:

- de woon-werkverkeer aftrek niet is toegestaan bij Hiemstra en voor het overige alleen voor zover uit een getekende verklaring van de werknemer blijkt dat dit in onderling overleg is gebeurd;

- een maandelijks tekort niet mag worden verrekend met een volgende betalingsperiode en/of vooruitbetaalde vakantietoeslag;

De hieruit voortvloeiende looncorrecties dienen met een toeslag van 10% te worden nabetaald. Ter onderbouwing van deze looncorrectie dient een gecorrigeerde berekening, loonspecificaties en betalingsbewijzen te worden overgelegd aan SFT, vergezeld van de werknemersverklaringen indien de woon-werkverkeer aftrek wordt toegepast. Zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 250,- voor iedere dag dat Van de Pol vanaf de vijftiende dag na betekening van het vonnis met enig onderdeel van het gevorderde in gebreke blijft, tot een maximum van € 5.000,-,

3.2. veroordeelt Van de Pol tot betaling aan SFT van € 8.160,57 aan forfaitaire schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover vanaf 22 oktober 2013 tot de dag van algehele voldoening,

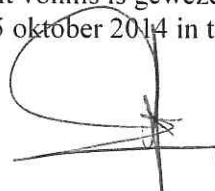
3.3. veroordeelt Van de Pol tot betaling van € 825,- aan buitengerechtelijke kosten, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 22 oktober 2013 tot de dag van algehele voldoening,

3.4. veroordeelt Van de Pol in de proceskosten, die aan de zijde van SFT tot op heden worden vastgesteld op € 896,00 vast recht, € 99,82 exploitkosten en € 750,00 salaris van de gemachtigde,

3.5. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad,

3.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. M. Engelbert-Clarenbeek en in het openbaar uitgesproken op 15 oktober 2014 in tegenwoordigheid van de griffier.

Voor eerste grosse
De griffier van de
rechtbank Gelderland

